

คู่มือการจัดการความรู้

แนวทางจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE)
เพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ประเมิน AUN-QA

Best Practice

แนวทางจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน
(OBE) เพื่อรองรับการประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

2565

คำนำ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล มีความมุ่งมั่นในการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพสู่ความเป็นสากล เพื่อออกไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและสังคมโลก การจัดการความรู้ (Knowledge management) เพื่อแสวงหาสร้างองค์ความรู้ด้านการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE) เพื่อการพัฒนาต่อยอดทางวิชาการจึงเป็นหน้าที่และภารกิจที่สำคัญของคณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งจะส่งผลในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ เป็นไปตามความคาดหวังของตลาดแรงงาน ความเป็นสากลในสายอาชีพ ตอบสนองต่อความต้องการของสังคมอย่างแท้จริง

จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การค้นหาวิธีการปฏิบัติที่ดี คณะศึกษาศาสตร์จึงได้จัดการความรู้ให้เป็นระบบโดยจัดทำคู่มือ **“การจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE) เพื่อรองรับการประเมินคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA”** เพื่อเป็นแนวทางสำหรับคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษานำไปพัฒนาหลักสูตรพัฒนาผู้เรียนให้มีลักษณะเฉพาะและมุ่งผลลัพธ์ที่ตัวผู้เรียน โดยการออกแบบผลลัพธ์การเรียนรู้จะตั้งต้นจากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไปจนถึงเขียนเป็น ELOs, PLOs ,และ, YLOs ตามลำดับ

คณะศึกษาศาสตร์

2565

สารบัญ	หน้า
คำนำ	
กระบวนการจัดการความรู้ของคณะศึกษาศาสตร์	4
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	12
วัตถุประสงค์ของการจัดการความรู้	13
ตัวชี้วัดความสำเร็จ	13
การดำเนินการ	14
บทสรุป	15
รายการอ้างอิง	17
ภาพผนวก	
ก. Model ตามวงจร Best Practice Model	
ข. แบบและผลประเมินการยืนยันรูปแบบหลักสูตร	
ช. แบบและผลประเมินความพึงพอใจของคณาจารย์ในการใช้คู่มือ	
ค. แบบและผลประเมินความพึงพอใจของผู้สอนในการนำหลักสูตรไปใช้	
ด. แบบและผลประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียน	
ฉ. แบบและผลประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียน	
ง. เวกที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้	
จ. เกียรติบัตรเผยแพร่บทความ	
ฉ. แผนจัดการความรู้	

กระบวนการจัดการความรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล พ.ศ. 2565

“แนวทางจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน(OBE)

เพื่อรองรับการประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA ”

1. ความสำคัญและที่มาของ “แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ”

1.1 ความสำคัญและที่มา

ความสำคัญและที่มาของ “แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ”	หลักฐานอ้างอิง
<p>1) AUN-QA (Asean University Network Quality Assurance) เป็นระบบการรับรองคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาระดับหลักสูตรเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล</p> <p>2) AUN-QA มุ่งเน้นให้เกิดการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ หรือ Outcome-based Learning คือมุ่งเน้นการพิจารณาการออกแบบกระบวนการต่างๆ เพื่อมุ่งสู่ผลลัพธ์อย่างเป็นระบบเป็นแนวทางในการนำหลักสูตรสู่ความเป็นสากล</p> <p>3) การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนากำลังคนในระดับสูง เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงสังคมโลก การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะของผู้เรียนให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่ง การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (Outcome-Based Education: OBE) เป็นการออกแบบหลักสูตรบนพื้นฐานการเรียนรู้ที่คาดหวังว่าผู้เรียนจะบรรลุผลเมื่อผู้เรียนสำเร็จหลักสูตรการศึกษาที่มุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ของการเรียนรู้เป็นสำคัญ</p> <p>4) ปัจจุบันคณะศึกษาศาสตร์มี 9 สาขาวิชา <u>คณาจารย์ในแต่ละสาขามีความเชี่ยวชาญ ชำนาญศาสตร์ด้านศึกษาศาสตร์ต่างๆกันไป คณาจารย์ที่มีความรู้และประสบการณ์ ในการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE) มีเป็นจำนวนน้อย</u> จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่คณะศึกษาศาสตร์ ต้องรวบรวมองค์ความรู้ในตัวบุคคล หรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ จัดทำเป็นคู่มือการจัดการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE) เพื่อให้ทุกคนในคณะสามารถเข้าถึงความรู้ และนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองในการจัดทำหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ เพื่อรองรับการประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลต่อคณะวิชาและมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นสากลต่อไป</p>	<p>งานประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. (2563). เอกสาร ประกอบการชี้แจง แนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ AUN-QA. สงขลา: สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.</p> <p>อัญชลี ไสยวรรณ. (2565). การพัฒนาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง (OBE). เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.</p>

1.2 วัตถุประสงค์และเป้าหมายในการดำเนินงาน

วัตถุประสงค์และเป้าหมายในการดำเนินงาน	หลักฐานอ้างอิง
<p>1) เพื่อให้มีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์ การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE) อย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อการพัฒนาหลักสูตรสู่ความเป็นสากล</p> <p>2) เพื่อดำเนินการจัดการความรู้อย่างมีหลักการ เกิดเป็นองค์ความรู้ และมีคู่มือที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพและทุกคนสามารถเข้าถึงได้</p> <p>3) เพื่อนำองค์ความรู้ (Model) ไปปฏิบัติจริงนำสู่การบรรลุเป้าหมายในการจัดทำหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ในตัวผู้เรียนและมีลักษณะเฉพาะในตัวบัณฑิต</p> <p>4) เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ไปสู่สาธารณะอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมต่อไป</p>	<p>1) ภาพเวทีจัดการความรู้ของ คณาจารย์ในและนอกสถานที่</p> <p>2) คู่มือจัดการความรู้ https://edu.vu.ac.th/edu2016/</p> <p>3) เผยแพร่บทความในการประชุม การประชุมวิชาการ และเผยแพร่ ผลงานวิจัยคัตสรรสาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 7 และระดับนานาชาติครั้งที่ 3 วันที่ 25-26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566 ณ โรงแรม มิตร บิซ โฮเทล พัทยา จังหวัดชลบุรี</p>

1.3 แผนการดำเนินงาน

แผนการดำเนินงาน	หลักฐานอ้างอิง
<p>1) แต่งตั้งคณะทำงานจัดการความรู้</p> <p>2) ดำเนินการตามกระบวนการจัดการความรู้ การจัดทำหลักสูตรที่มุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE)</p> <p>3) จัดทำคู่มือการจัดการจัดทำหลักสูตร (OBE)</p> <p>4) เผยแพร่คู่มือผ่านเว็บไซต์ของคณะ ประชาสัมพันธ์ผ่านการประชุมของ คณะและโอกาสต่าง ๆ</p> <p>5) ดำเนินการประเมินผลจากผู้เกี่ยวข้องในมิติต่างๆ</p> <p>6) ดำเนินการเผยแพร่องค์ความรู้สู่สาธารณะ (นำเสนอ ต่อที่ประชุมทาง วิชาการระดับชาติ)</p>	<p>- แผนการดำเนินงาน</p>

2. ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอนการดำเนินงาน	หลักฐานอ้างอิง
<p>1) กำหนดความรู้ที่ต้องการในการใช้งานด้วยการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ปรชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายของมหาวิทยาลัยของคณะศึกษาศาสตร์ และของหลักสูตรสาขาวิชา ซึ่งเป็นการออกแบบหลักสูตรบนพื้นฐานการเรียนรู้ที่คาดหวังว่าผู้เรียนจะบรรลุเมื่อผู้เรียนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรมุ่งที่ผลลัพธ์การเรียนรู้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายข้างต้น คือ การเรียนรู้ในการจัดทำหรือพัฒนาหลักสูตรที่มุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (Outcome-Based Education: OBE) ของคณาจารย์และบุคลากรที่รับผิดชอบ จากการประชุมปรึกษาหารือในการประชุมของคณะทำงาน</p> <p>2) การแสวงหาความรู้ที่ต้องการในการจัดทำหลักสูตรที่มุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ (OBE) ทั้งจากภายในคณะวิชาเอง รวมทั้งจากวิทยากร ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก การประชุม อบรมและเสวนา เพื่อค้นหาองค์ความรู้ที่ต้องการและจำเป็นในการใช้งาน ในการจัดทำหลักสูตรโดยวิธีการต่างๆ และด้วยกิจกรรมที่หลากหลายอย่างต่อเนื่อง เช่น การเสวนากลุ่มย่อยในหลักสูตรหรือสาขาวิชา การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในคณะ การแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างสาขาวิชา การค้นหาความรู้จากแหล่งต่างๆ ภายนอก รวมทั้งการเชิญวิทยากรจากภายนอกมาอบรมให้ความรู้และการฝึกปฏิบัติการ</p> <p>3) การปรับปรุงและสร้างองค์ความรู้ให้เหมาะสมกับการใช้งานของคณะและสาขาวิชา โดยการจัดการความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรที่มุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE) จากการแสวงหาความรู้ในขั้นตอนที่ 2</p> <p>4) เป็นการประมวลและกลั่นกรองความรู้และนำไปประยุกต์ใช้งานให้บรรลุผลในการจัดทำหลักสูตรมีการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาสาระขององค์ความรู้ให้มีความสมบูรณ์เหมาะสมพร้อมนำไปใช้งานซึ่งมี Model ตามวงจร Best Practice Model ดังปรากฏในภาคผนวก ก</p>	<p>1) ภาพเวทีจัดการความรู้ของคณาจารย์ในและนอกสถานที่</p> <p>2) คู่มือจัดการความรู้ https://edu.vu.ac.th/edu2016/</p> <p>3) ผลประเมินความพึงพอใจของอาจารย์ในการนำองค์ความรู้ไปใช้</p> <p>4) ผลประเมินการยืนยันรูปแบบหลักสูตร</p> <p>5) ผลประเมินความพึงพอใจของผู้สอนในการนำหลักสูตรไปใช้</p> <p>6) ผลประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียน</p> <p>7) เผยแพร่บทความในการประชุมการประชุมวิชาการ และเผยแพร่ผลงานวิจัย คัดสรรสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 7 และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 3 วันที่ 25-26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566 ณ โรงแรม มิตร บีช โฮเทล พัทยา จังหวัดชลบุรี</p>

5) การเข้าถึงความรู้จากการนำประสบการณ์ในการประยุกต์ใช้ความรู้มาทำการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้หลากหลายรูปแบบ และสกัดความรู้ เพื่อทำการบันทึกเป็นองค์ความรู้ให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถเข้าถึงได้ง่าย 6) การบันทึกเป็นองค์ความรู้และปรับปรุงให้ดีขึ้น จัดทำเป็นคู่มือในการปฏิบัติงานในการจัดทำหลักสูตรที่มุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE) มีการเผยแพร่และแบ่งปันความรู้ที่ได้ให้แก่ผู้สนใจและผู้ปฏิบัติงาน 7) การทำให้การเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน การนำองค์ความรู้ที่ได้ไปใช้งานของคณะและสาขาวิชา สร้างให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์และมีการปรับปรุงแก้ไขพัฒนาให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา	

3. ผลการดำเนินงาน

ผลสำเร็จของการดำเนินงาน	หลักฐานอ้างอิง
<p>1) มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแสวงหาองค์ความรู้มาใช้ในการจัดทำคู่มือที่เป็นวิธีปฏิบัติที่ดี ผ่านเวทีต่าง ๆ ทั้งในและนอกสถานที่</p> <p>2) มีคู่มือการจัดการความรู้ การจัดทำหลักสูตรที่มุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE)</p> <p>3) มีการเผยแพร่คู่มือผ่านเว็บไซต์ของคณะและประชาสัมพันธ์ผ่านการประชุมของคณะ และโอกาสต่าง ๆ เพื่อให้คณาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ และคณาจารย์ภายนอกคณะได้นำไปสู่การปฏิบัติ</p> <p>4) ผลการยืนยันรูปแบบหลักสูตรจากผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับมาก ดังปรากฏในภาคผนวก ข</p> <p>5) ผลประเมินความพึงพอใจของคณาจารย์ในการนำคู่มือที่เป็นองค์ความรู้ไปใช้ในการจัดทำหลักสูตรในระดับมาก ดังปรากฏในภาคผนวก ข</p> <p>6) ผลประเมินความพึงพอใจของผู้สอนในการนำหลักสูตรไปใช้ในระดับมาก ดังปรากฏในภาคผนวก ค</p> <p>7) ผลการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียนในระดับมาก ดังปรากฏในภาคผนวก ค</p> <p>8) มีหลักสูตรที่สามารถดำเนินการพัฒนาแล้วดังนี้ คือ</p> <p>8.1) หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา</p> <p>8.2) หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ</p> <p>8.3) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพรู</p> <p>8.4) หลักสูตรที่ยังอยู่ในระหว่างดำเนินการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา - หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา - หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน - หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย - หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์ทั่วไป - หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา และคอมพิวเตอร์ <p>ในการจัดการความรู้ “Benchmarking” คือ “กระบวนการเทียบเคียงกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความรู้ขององค์กร เช่น การสร้างความรู้ การ</p>	<p>1) ภาพเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในและนอกสถานที่</p> <p>2) web page คณะศึกษาศาสตร์ https://edu.vu.ac.th/edu2016/</p> <p>3) ผลประเมินความพึงพอใจของคณาจารย์ในการนำคู่มือที่เป็นองค์ความรู้ไปใช้</p> <p>4) ผลการยืนยันรูปแบบหลักสูตรจากผู้ทรงคุณวุฒิ</p> <p>5) ผลประเมินความพึงพอใจของผู้สอนในการนำหลักสูตรไปใช้ใน</p> <p>6) ผลการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียน</p> <p>7) คู่มือการจัดการความรู้ การจัดทำหลักสูตรที่มุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE)</p> <p>8) บทความที่ได้นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ โดย สสอท.</p> <p>9) ใบตอบรับ / เกียรติบัตรการเข้าร่วมเสนอผลงานในการประชุมวิชาการของ สสอท.</p> <p>Hattie, J., & Timperley, H. (2007). The power of feedback. Review of</p>

<p>แบ่งปัน การเก็บรักษา และการใช้ประโยชน์ กับแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดและมาตรฐานอุตสาหกรรม โดยมีจุดประสงค์เพื่อระบุพื้นที่สำหรับการปรับปรุงและดำเนินการเปลี่ยนแปลง" (Maier & Hadrich, 2013, หน้า 45) ดังนั้น</p> <p>การจัดการความรู้ เรื่องการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE) มีการเทียบเคียง(Benchmarking) กระบวนการ และผลลัพธ์ ตามหลักวิชาการดังนี้</p> <p>1)Benchmark against educational standard เป็นการเทียบเคียง กระบวนพัฒนาหลักสูตรกับมาตรฐาน หลักสูตรอุดมศึกษา เพื่อให้แน่ใจว่าหลักสูตรมีความสอดคล้อง กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา สามารถผลิตบัณฑิต เพื่อตอบสนอง ความต้องการของผู้เรียนตลาดแรงงาน สังคม และการรองรับการพัฒนาประเทศ มีความรู้ และทักษะ ที่จำเป็น สอดคล้องตามกำหนดในกรอบสมรรถนะจากสภาวิชาชีพ ซึ่งมีหลักสูตรที่เป็นผลลัพธ์จากการจัดการความรู้ ได้รับรอง จากสำนักงานปลัดกระทรวง การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์และนวัตกรรม (สปอว.) และ สำนักงานคุรุสภา ได้แก่หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาการประถมศึกษาหลักใหม่ พ.ศ. 2565</p> <p>2)Benchmark against feedback (Timperly,2007) เป็นการเทียบเคียง กับความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ ผู้เรียน หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อื่นๆ ที่เกี่ยวกับกระบวนการและผลลัพธ์ของหลักสูตร การเทียบเคียง ลักษณะนี้ ให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับกระบวนการและผลลัพธ์ของหลักสูตร ที่ช่วยระบุจุดที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาการจัดทำหลักสูตรและการเรียนรู้ของ นักศึกษาที่จะส่งผลกับการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้นต่อไป และนี่คือประโยชน์ที่แท้จริง ของ Benchmark ในการจัดการความรู้เรื่องการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน</p>	<p>Educational Research, 77(1), 81-112.</p> <p>Maier, R., & Hädrich, T. (2013). Knowledge process benchmarking: A process-oriented approach to identify, analyze, and improve knowledge work. Journal of Knowledge Management, 17(1), 44-62</p>
---	---

4. ปัจจัยความสำเร็จ

4.1 ปัจจัยด้านบุคคล

ปัจจัยด้านบุคคล	หลักฐานอ้างอิง
<p>1) บุคลากรได้รับการอบรม พัฒนา มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแบ่งปันความรู้ ทั้งภายในและภายนอกคณะ</p> <p>2) มีทีมงานรับผิดชอบในการแสวงหาความรู้ การสร้างองค์ความรู้ การจัดทำคู่มือในการดำเนินงาน และได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในคณะศึกษาศาสตร์ ในการจัดการความรู้</p> <p>3) มีชุมชนแห่งการเรียนรู้ เริ่มต้นจากแต่ละหลักสูตรรวมกันเป็นเครือข่ายในการจัดการความรู้ที่ขยายวงกว้างเป็นระดับคณะ</p>	<p>1) คำสั่งคณะทำงานการจัดการความรู้ (ภาคผนวก ข)</p> <p>2) ภาพเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในและนอกสถานที่ (ภาคผนวก ง)</p> <p>3) web page คณะศึกษาศาสตร์ https://edu.vu.ac.th/edu2016/</p> <p>4) ผลประเมินความพึงพอใจของคณาจารย์ในการนำคู่มือที่เป็นองค์ความรู้ไปใช้</p> <p>5) ผลการยืนยันรูปแบบหลักสูตรจากผู้ทรงคุณวุฒิ</p> <p>6) ผลประเมินความพึงพอใจของผู้สอนในการนำหลักสูตรไปใช้ใน</p> <p>7) ผลการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียน</p>

4.2 ปัจจัยด้านการบริหาร

ปัจจัยด้านการบริหาร	หลักฐานอ้างอิง
<p>1) คณะศึกษาศาสตร์ มีคำสั่งมอบหมายหน้าที่ผู้รับผิดชอบ มีการประชุมชี้แจงทำความเข้าใจ ในการประชุมของคณะทำงาน</p> <p>2) มีแผนการดำเนินงาน ในการจัดการความรู้ ในการจัดทำหลักสูตร</p> <p>3) มีการจัดประชุมอบรมเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตร OBE ทั้งจาก ผู้ทรงคุณวุฒิภายในและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก</p> <p>4) มีการประเมินความพึงพอใจจากผู้เกี่ยวข้อง</p> <p>5) มีแผนการดำเนินงานและมีการเผยแพร่องค์ความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ</p>	<p>1) คำสั่งคณะทำงานการจัดการความรู้</p> <p>2) ภาพเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในและนอกสถานที่</p> <p>3) web page คณะศึกษาศาสตร์ https://edu.vu.ac.th/edu2016/</p> <p>4) ผลประเมินความพึงพอใจของคณาจารย์ในการนำคู่มือที่เป็นองค์ความรู้ไปใช้</p>

	<p>5) ผลการยืนยันรูปแบบหลักสูตรจากผู้ทรงคุณวุฒิ</p> <p>6) ผลประเมินความพึงพอใจของผู้สอนในการนำหลักสูตรไปใช้ใน</p> <p>7) ผลการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียน</p> <p>8) เผยแพร่บทความในการประชุมวิชาการประชุมวิชาการ และเผยแพร่ผลงานวิจัยคัตสรรสาชาวิชาศึกษาศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 7 และระดับนานาชาติครั้งที่ 3 วันที่ 25-26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566 ณ โรงแรม มิตร บีช โฮเทล พัทยา จังหวัดชลบุรี (ภาคผนวก จ)</p>
--	---

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

AUN-QA นั้นเป็นระบบการรับรองคุณภาพและมาตรฐานระดับหลักสูตร เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล โดยวัตถุประสงค์หลักของ AUN-QA เพื่อ 1)พัฒนาหลักสูตรให้เป็นมาตรฐานเดียวกันในกลุ่มประเทศอาเซียน 2)เป็นมาตรฐานในการแลกเปลี่ยนผู้เรียนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน 3)มุ่งสู่การเพิ่มคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน อาจารย์ และบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา 4)สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานด้านคุณภาพการศึกษาในเขตภูมิภาคอื่น เพื่อให้กรอบมาตรฐานคุณภาพระดับอุดมศึกษามีความสอดคล้องกัน 5)ยกระดับความเชี่ยวชาญในด้านการประกันคุณภาพของกลุ่มประเทศอาเซียน จากที่กล่าวข้างต้นนั้นจะเห็นได้ว่า AUN-QA นั้นเป็นแนวทางที่สามารถนำหลักสูตรสู่ความเป็นสากลได้ (งานประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, 2563)

หลักการสำคัญของ AUN-QA คือการมุ่งเน้นให้เกิดการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้หรือ Outcome-based Learning กล่าวคือมุ่งเน้นการพิจารณาการออกแบบผลลัพธ์จากการเรียนรู้และการออกแบบกระบวนการต่างๆ เพื่อมุ่งสู่ผลลัพธ์ดังกล่าวอย่างเป็นระบบ การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนขั้นสูงที่มีความรู้ความสามารถ เฉพาะทาง เช่น ครู แพทย์ พยาบาล วิศวกร เป็นต้น หลักสูตรในระดับอุดมศึกษาจึงมีลักษณะเฉพาะและแตกต่างจากหลักสูตรการศึกษาในระดับอื่น โดยแนวคิดการพัฒนา อุดมศึกษาแห่งอนาคตมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และพัฒนาสมรรถนะบัณฑิตตามมาตรฐานบัณฑิต ให้มีสมรรถนะเชิงวิชาการ สมรรถนะในการประกอบอาชีพทักษะการปฏิบัติงาน ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งสมรรถนะการเป็นพลเมืองและพลโลก เพื่อเพิ่มคุณภาพและปัจจัยการผลิตเทียบเท่าประเทศพัฒนาแล้ว จึงควรมีการปฏิรูปการเรียนการสอนที่เน้นสัมฤทธิ์ผลตามความต้องการของผู้เรียน เรณู มาอุ่น (2559); สุเมธ แยมุ่น (2560) จากเหตุผลดังกล่าว เป้าหมายของการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรอุดมศึกษาจึงมุ่งเน้นที่ การสร้างหลักสูตรที่ทันสมัย ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล มุ่งให้เกิดการ จัดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ (Outcome-based education) จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องทำความเข้าใจ สื่อสาร และถ่ายทอดแนวทางใหม่สำหรับหลักสูตรอุดมศึกษา คือ การพัฒนาหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์ เพื่อการเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ของการจัดการศึกษาตามการเปลี่ยนแปลงของระบบอุดมศึกษาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และอนาคต

ปัจจุบันคณะศึกษาศาสตร์มี 9 สาขาวิชา คณาจารย์ในแต่ละสาขามีความเชี่ยวชาญ ชำนาญศาสตร์ด้านศึกษาศาสตร์ต่างๆกันไป อย่างไรก็ตาม คณาจารย์ที่มีความรู้และประสบการณ์ ในการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน(OBE) มีเป็นจำนวนน้อย จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่คณะศึกษาศาสตร์ ต้องรวบรวมองค์ความรู้ที่อยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ จัดทำเป็นคู่มือการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน(OBE) เพื่อให้ทุกคนในคณะสามารถเข้าถึงความรู้ และนำมาเป็นแนวทางในการ

พัฒนาตนเองในการจัดทำหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ เพื่อรองรับการประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลต่อคณะวิชาและมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นสากลต่อไป โดยวัตถุประสงค์ของการจัดการความรู้ มีดังนี้

วัตถุประสงค์ของการจัดการความรู้

- 1) เพื่อให้มีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน(OBE) อย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อการพัฒนาหลักสูตรสู่ความเป็นสากล
- 2) เพื่อดำเนินการจัดการความรู้อย่างมีหลักการ เกิดเป็นองค์ความรู้หรือคู่มือที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพและทุกคนสามารถเข้าถึงได้
- 3) เพื่อนำองค์ความรู้ไปปฏิบัติจริงนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายในการจัดทำหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ในตัวผู้เรียนและมีลักษณะเฉพาะในตัวบัณฑิต
- 4) เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ไปสู่สาธารณะอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมต่อไป

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- 1) มีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน(OBE) อย่างต่อเนื่องอย่างน้อยสองเดือน/ครั้ง
- 2) คณาจารย์ในคณะสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลาและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดการจัดทำหลักสูตรได้
- 3) ผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันรูปแบบหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์ของผู้เรียน (OBE)ว่ามีความเหมาะสม
- 4) ผู้สอนมีความพึงพอใจในการนำหลักสูตรไปใช้ในระดับสูง/มาก ประเมินได้จากผลการประเมินความพึงพอใจในการนำหลักสูตรไปใช้
- 5) ผู้เรียนมีผลการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังในระดับสูง /มาก
- 6) มีหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์อย่างน้อย 1 หลักสูตร ได้รับการรับทราบจาก สปอวและสภาวิชาชีพ

การดำเนินการ

- 1) กำหนดปัญหาจากประชุมปรึกษาหารือในการประชุมประจำเดือนของคณะเรื่องการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน(OBE)
- 2) ดำเนินการจัดเวทีเพื่อแสวงหาองค์ความรู้อย่างน้อย2เดือน/ครั้งมาใช้ในการจัดการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้(OBE) ที่เป็นวิธีปฏิบัติที่ดี ผ่านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเวทีและโอกาสตามที่คณะจัดขึ้นได้แก่ เช่น กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้หลังประชุมคณะ ทั้งในและนอกสถานที่ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ โดยการประชุมปรึกษาหารือ และสอบถามผู้รู้ นำมารวบรวมเรียบเรียง จัดทำเป็นคู่มือการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน(OBE) เพื่อรองรับการประกันคุณภาพตามแนว AUN-QA
- 3) ดำเนินการเผยแพร่คู่มือผ่าน Website คณะ และประชาสัมพันธ์ให้คณาจารย์ได้รับทราบและนำไปปฏิบัติ
- 4) จัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์เสนอ สปอว. เพื่อการรับรองหลักสูตร และเสนอต่อสภาวิชาชีพเพื่อการรับรองปริญญา
- 5) ดำเนินการยืนยันรูปแบบหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์ของผู้เรียน (OBE) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ
- 6) ดำเนินการประเมินผลความพึงพอใจของคณาจารย์ในการนำหลักสูตรไปใช้
- 7) ดำเนินการประเมินผู้เรียนโดยตัวผู้เรียนถึงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 8) เผยแพร่องค์ความรู้สู่สาธารณะเพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวมต่อไป

บทสรุป

เป้าหมายการจัดการความรู้เรื่องการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์ของผู้เรียน (OBE) เพื่อรองรับการประกันคุณภาพตามแนว AUN-QA คือ การได้องค์ความรู้ในการออกแบบหลักสูตร อันจะนำมาซึ่งการพัฒนาบัณฑิตที่มีคุณภาพสูงตอบโจทย์ผู้ใช้บัณฑิตในระดับภูมิภาค ประเทศชาติ และระดับสากลซึ่งความต้องการทักษะต่างๆมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว พลิกผัน AUN-QA และ OBE มีความเกี่ยวข้องกันโดยมีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของสถาบันการศึกษา ในขณะที่ AUN-QA มุ่งเน้นไปที่การประกันคุณภาพในสถาบันอุดมศึกษาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ OBE เป็นแนวทางในการออกแบบหลักสูตรที่สามารถใช้ได้ทั้งในระดับอุดมศึกษาและการศึกษาระดับ K-12 ทั่วโลก

ในกรอบ AUN-QA สถาบันจะได้รับการประเมินตามชุดมาตรฐานและแนวปฏิบัติเพื่อให้มั่นใจว่ามีคุณภาพตามมาตรฐานสากล มาตรฐาน AUN-QA ครอบคลุมหลากหลายด้าน รวมถึงการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาคณาจารย์ การวิจัยและนวัตกรรม การบริการนักศึกษา และธรรมาภิบาลและการบริหาร มาตรฐานเหล่านี้เป็นเกณฑ์มาตรฐานสำหรับสถาบันเพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขา กำลังให้การศึกษามีคุณภาพสูงแก่ผู้เรียน ในทางกลับกัน OBE เป็นแนวทางในการออกแบบหลักสูตรที่เน้นคำจำกัดความของผลการเรียนรู้เฉพาะที่ผู้เรียนคาดว่าจะได้รับเมื่อสิ้นสุดหลักสูตรหรือโปรแกรม OBE เกี่ยวข้องกับแนวทางการออกแบบแบบย้อนกลับ ซึ่งกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ต้องการก่อน จากนั้นจึงออกแบบหลักสูตรเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์เหล่านั้น OBE ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น และการพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิพากษ์

AUN-QA และ OBE มีความเกี่ยวข้องกันตรงที่สถาบันอุดมศึกษา สามารถใช้ OBE เป็นเครื่องมือเพื่อช่วยให้สามารถปฏิบัติตามมาตรฐาน AUN-QA ได้ ด้วยการออกแบบหลักสูตรที่เน้นการบรรลุผลการเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจง สถาบันอุดมศึกษาสามารถมั่นใจได้ว่าหลักสูตรที่จัดทำขึ้นสอดคล้องกับมาตรฐาน AUN-QA นอกจากนี้ OBE ยังสามารถช่วยสถาบันอุดมศึกษา แน่ใจว่าได้ให้ความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่จำเป็นแก่ผู้เรียน เพื่อให้ประสบความสำเร็จในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

โดยสรุปแล้ว AUN-QA และ OBE เป็นแนวทางเสริมที่สามารถใช้ร่วมกันเพื่อช่วยให้สถาบันการศึกษาปรับปรุงคุณภาพการศึกษาที่จัดให้แก่ักเรียน AUN-QA เป็นเกณฑ์มาตรฐานสำหรับคุณภาพ ในขณะที่ OBE มีเครื่องมือสำหรับการออกแบบหลักสูตรที่สามารถช่วยให้สถาบันบรรลุผลการเรียนรู้ที่ต้องการซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐาน AUN-QA เมื่อใช้วิธีการเหล่านี้ร่วมกัน สถาบันอุดมศึกษา สามารถรับประกันได้ว่าหลักสูตรที่กำลังให้การศึกษามีคุณภาพสูงแก่นักศึกษาซึ่งเตรียมความพร้อมสำหรับความต้องการของแรงงานทั่วโลก

ข้อจำกัดของการจัดการความรู้เรื่องการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์ของผู้เรียน (OBE) เพื่อรองรับการประกันคุณภาพตามแนว AUN-QA องค์ความรู้ที่ได้จากการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์ของผู้เรียน (OBE) เพื่อรองรับการประกันคุณภาพตามแนว AUN-QA ที่ได้มาไม่ได้นำไปเทียบเคียงกับองค์ความรู้ที่จัดทำโดยสถาบัน

อื่น เนื่องด้วยแต่ละสถาบันการศึกษาใช้แนวทางในการประกันคุณภาพต่างๆกันไป นอกจากนี้หัวใจสำคัญของการทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์มุ่งเน้นที่การรับฟังความคิดของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในมิติต่างๆ เพื่อการปรับปรุงพัฒนาวิธีการออกแบบหลักสูตรเพื่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตในเชิงลึกซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการความรู้ที่ต้องมีการพัฒนากระบวนการและผลลัพธ์อย่างต่อเนื่อง ไม่ได้มุ่งเพื่อเทียบเคียงกับผลิตบัณฑิตระหว่างสถาบันอื่นๆ การจัดการความรู้ เรื่องการทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน(OBE) จึงมีการเทียบเคียง(Benchmarking) กระบวนการ และผลลัพธ์ ตามหลักวิชาการได้แก่

1)Benchmark against educational standard เป็นการเทียบเคียงกระบวนการพัฒนาหลักสูตรกับมาตรฐาน หลักสูตรอุดมศึกษา เพื่อให้แน่ใจว่า หลักสูตรมีความสอดคล้อง กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา สามารถผลิตบัณฑิต เพื่อตอบสนอง ความต้องการของผู้เรียนตลาดแรงงานสังคม และการรองรับการพัฒนาประเทศ มีความรู้ และทักษะ ที่จำเป็น สอดคล้องตามกำหนดในกรอบสมรรถนะจากสภาวิชาชีพ ซึ่งมีหลักสูตรที่เป็นผลลัพธ์จากการจัดการความรู้ ได้รับรอง จากสำนักงานปลัดกระทรวง การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์และนวัตกรรม (สปอว.) และ สำนักงานคุรุสภา ได้แก่หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาการประถมศึกษาหลักใหม่ พ.ศ. 2565

2)Benchmark against feedback (Timperly,2007) เป็นการเทียบเคียง กับความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ ผู้เรียน หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ที่เกี่ยวกับกระบวนการและผลลัพธ์ของหลักสูตร การเทียบเคียงลักษณะนี้ ให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับกระบวนการและผลลัพธ์ของหลักสูตร ที่ช่วยระบุจุดที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาการจัดทำหลักสูตรและการเรียนรู้ของนักศึกษาที่จะส่งผลกับการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้นต่อไป และนี่คือประโยชน์ที่แท้จริง ของ Benchmark ในการจัดการความรู้เรื่องการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

งานประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. (2563). *เอกสารประกอบการชี้แจงแนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ AUN-QA*. สงขลา: สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.

เรณูมาศ มาอ่อน. (2559). การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ. *วารสารเทคโนโลยีภาคใต้*, 9(2), 169-176.

อัญชลี ไสยวรรณ. (2565). *การพัฒนาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง (OBE)*. เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

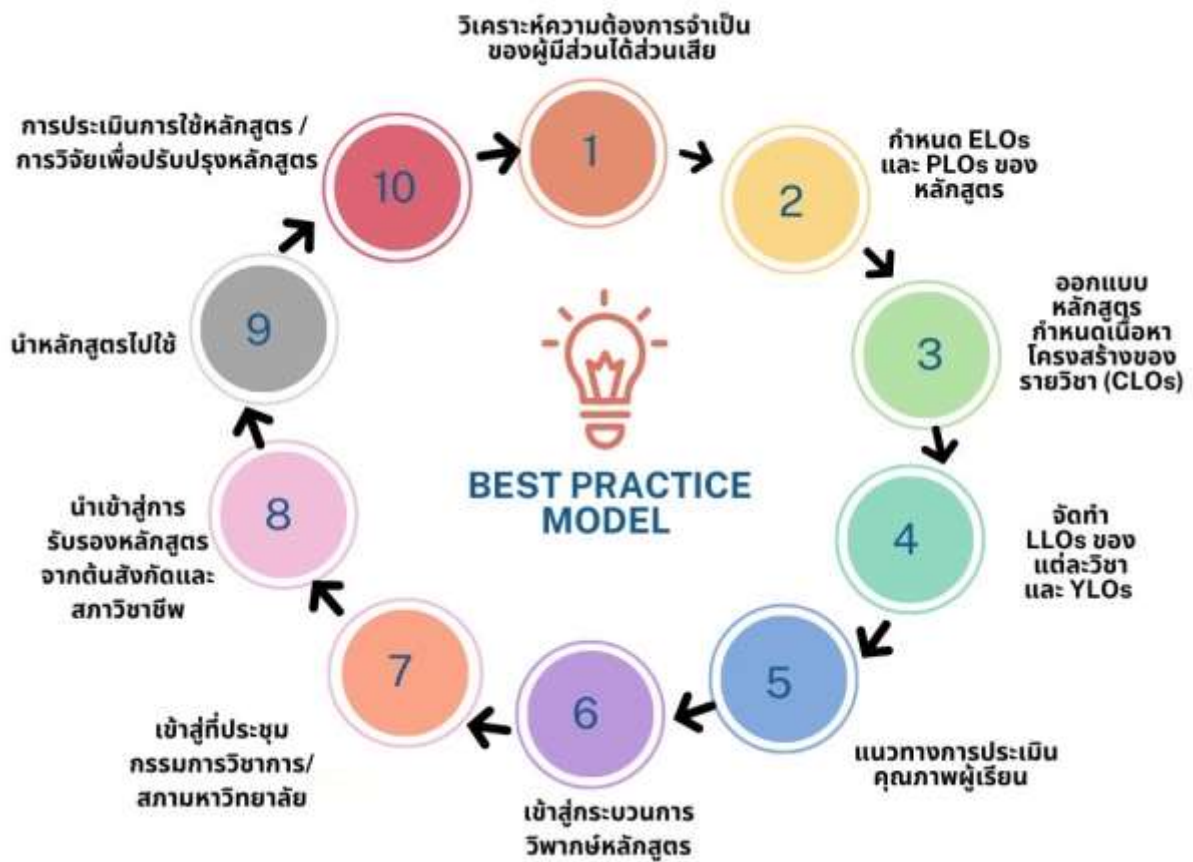
ภาษาอังกฤษ

Hattie, J., & Timperley, H. (2007). The power of feedback. *Review of Educational Research*, 77(1), 81-112.

Maier, R., & Hädrich, T. (2013). Knowledge process benchmarking: A process-oriented approach to identify, analyze, and improve knowledge work. *Journal of Knowledge Management*, 17(1), 44-62

ภาคผนวก ก

Model วงจร Best Practice

ภาคผนวก ข

แบบประเมินยืนยันรูปแบบหลักสูตรที่มุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE)

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

คำชี้แจง แบบประเมินนี้สร้างขึ้นเพื่อประเมินยืนยันรูปแบบหลักสูตรที่มุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล และให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของหลักสูตร ซึ่งแบบประเมินนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ชื่อหลักสูตร..... คณะวิชา.....

วันที่ประเมิน.....ภาคการศึกษาที่.....

ผู้ประเมินตำแหน่งงาน.....

สังกัดหน่วยงาน.....ประสบการณ์ด้านการศึกษา.....

ตอนที่ 2 รูปแบบหลักสูตรที่มุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

คำอธิบาย ให้ท่านใส่ √ ลงในช่องความเหมาะสม

ข้อ	คำถาม	ระดับความเหมาะสม				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
1. การออกแบบหลักสูตร						
1.1	มีวิธีการนำความต้องการและความคาดหวังของ					
1.2	มีการออกแบบโครงสร้างหลักสูตร กำหนด และ					
1.3	มีการออกแบบหลักสูตรให้นักศึกษามีความรู้					
1.4	มีการออกแบบหลักสูตรชัดเจนว่าอะไรคือสิ่งที่					
1.5	มีการออกแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้					
1.6	มีการออกแบบการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อให้					
2. การดำเนินการจัดการศึกษา						
2.1	มีการออกแบบกระบวนการรับนักศึกษาที่แสดง					
2.2	มีการจัดทำข้อกำหนดคุณสมบัติผู้เข้าศึกษาและ					
2.3	มีระบบการจัดการข้อร้องเรียนและอุทธรณ์ที่					
2.4	มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ					
2.5	มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รู้จักวิธี					
2.6	มีวิธีการวัดและประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้และ					
2.7	มีกระบวนการติดตามความก้าวหน้าของผลลัพธ์					

ข้อ	คำถาม	ระดับความเหมาะสม				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
2.8	มีการติดตามผู้เรียนถึงพัฒนาการของผลลัพธ์การ					
2.9	มีกระบวนการบริหารทรัพยากรการเรียนรู้ โดย					
3. การบริหารคุณภาพ						
3.1	มีกระบวนการบริหารหลักสูตร และกำหนดตัว					
3.2	มีขั้นตอนการควบคุมคุณภาพเพื่อให้การ					
3.3	มีการกำหนดวิธีการในการประเมินความรู้					
3.4	มีการกำหนดแผนการควบคุม (Control					
3.5	มีการกำหนดวิธีการประเมินผลลัพธ์การ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ประเมิน

วันที่.....

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ผลประเมินยืนยันรูปแบบหลักสูตรที่มุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE)

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

ที่	รายการประเมิน	(N=6)	mean	SD
1. การออกแบบหลักสูตร				
1.1	มีวิธีการนำความต้องการและความคาดหวังของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมา กำหนดเป็นผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร	6	3.83	0.75
1.2	มีการออกแบบโครงสร้างหลักสูตร กำหนด และเรียงลำดับรายวิชาหรือโมดูลการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนด	6	3.83	0.75
1.3	มีการออกแบบหลักสูตรให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถมีลักษณะเฉพาะ	6	3.67	0.52
1.4	มีการออกแบบหลักสูตรชัดเจนว่าอะไรคือสิ่งที่นักศึกษาสามารถคาดหวังว่าจะได้รับ จากแต่ละรายวิชา	6	4.33	0.82
1.5	มีการออกแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนด	6	3.50	0.55
1.6	มีการออกแบบการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนด	6	3.83	0.75
2. การดำเนินการจัดการศึกษา				
2.1	มีการออกแบบกระบวนการรับนักศึกษาที่แสดงถึงระบบการรับสมัครและขั้นตอน การรับเข้าศึกษาที่น่าเชื่อถือ ยุติธรรม และโปร่งใส	6	3.50	0.55
2.2	มีการจัดทำข้อกำหนดคุณสมบัติผู้เข้าศึกษาและวิธีการคัดเลือกผู้เรียน	6	3.83	0.75
2.3	มีระบบการจัดการข้อร้องเรียนและอุทธรณ์ที่ชัดเจน เหมาะสม และสามารถเข้าถึง ได้	6	3.67	0.52
2.4	มีการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้	6	4.00	0.89
2.5	มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รู้จักวิธีแสวงหาความรู้ ปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ตลอดชีวิต เกิดการคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) และสามารถนำสิ่งที่ เรียนรู้ไปใช้กับโลกของการทำงานจริง	6	3.50	0.55
2.6	มีวิธีการวัดและประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียน เครื่องมือ และ เกณฑ์การตัดสินผล ที่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้	6	3.50	0.55
2.7	มีกระบวนการติดตามความก้าวหน้าของผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชา และรายชั้นปี ที่ทำให้มั่นใจว่าผู้เรียนมีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่กำหนดในหลักสูตร การศึกษาครบทุกประการ	6	3.50	0.55

2.8	มีการติดตามผู้เรียนถึงพัฒนาการของผลลัพธ์การเรียนรู้แต่ละด้านระหว่างเรียนจนมีแนวโน้มที่มั่นใจได้ว่าจะบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้โดยรวมที่กำหนดในหลักสูตร	6	3.83	0.75
2.9	มีกระบวนการบริหารทรัพยากรการเรียนรู้ โดยบ่งชี้ จัดทำ และดูแลคณาจารย์ เจ้าหน้าที่สนับสนุน สิ่งอำนวยความสะดวก ทรัพยากรการเรียนรู้ และบริการช่วยเหลือให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม พร้อมใช้ และสอดคล้องตามแนวทางที่กำหนดที่สนับสนุนให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้	6	3.50	0.55
3. การบริหารคุณภาพ				
3.1	มีกระบวนการบริหารหลักสูตร และกำหนดตัววัดความสำเร็จที่สำคัญ	6	3.83	0.75
3.2	มีขั้นตอนการควบคุมคุณภาพเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามแนวทางและมาตรฐานที่กำหนด	6	3.67	0.82
3.3	มีการกำหนดวิธีการในการประเมินความรู้และทักษะของบุคคล ตลอดจนความเสี่ยงต่าง ๆ และมีการแก้ไขเพื่อการป้องกันปัญหาในการดำเนินการ	6	3.67	0.52
3.4	มีการกำหนดแผนการควบคุม (Control Plan) จุดควบคุม (Control Point) และจุดตรวจสอบ (Check Point) ตลอดจนกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้มั่นใจว่ามีการตรวจสอบและติดตาม (Monitoring) กระบวนการ เพื่อการบ่งชี้ความผิดปกติของกระบวนการ และมีการปรับแก้ (Adjustment) ให้กระบวนการได้มีการดำเนินการเป็นไปตามที่ได้รับวางแผนไว้แต่แรก	6	3.50	0.55
3.5	มีการกำหนดวิธีการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ ตลอดจนความพึงพอใจของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างต่อเนื่อง เพื่อการกำหนดปัญหาความบกพร่องของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนการบริหารคุณภาพเพื่อการเปลี่ยนแปลงให้กระบวนการดังกล่าวมีความสามารถในการบรรลุผลต่อความต้องการ เพื่อการลดและกำจัดความบกพร่องที่เกิดขึ้น ตลอดจนสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เรียนและผู้มีส่วนได้เสีย	6	3.67	0.52
	ภาพรวม	6	3.72	0.13

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ภาคผนวก ข

แบบประเมินความพึงพอใจของคณาจารย์
ในการใช้คู่มือการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE)
เพื่อรองรับการประกันคุณภาพตามแนว AUN-QA
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

คำชี้แจง แบบประเมินนี้สร้างขึ้นเพื่อต้องการทราบความพึงพอใจของคณาจารย์ในการนำองค์ความรู้หรือคู่มือการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE) เพื่อรองรับการประกันคุณภาพตามแนว AUN-QA ไปใช้ เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงคู่มือให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ซึ่งแบบประเมินนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว ให้ท่านใส่ ✓ ลงในช่องที่เกี่ยวกับตัวท่านตามความจริง

1.1 เพศ ชาย หญิง

1.2 สาขาวิชา _____

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของคณาจารย์ต่อคู่มือ

คำอธิบาย ให้ท่านใส่ ✓ ลงในช่องความพึงพอใจ

ข้อ	คำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
1	เนื้อหาองค์ความรู้อ่านเข้าใจง่าย					
2	เนื้อหาองค์ความรู้นำไปใช้ได้จริง					
3	เนื้อหาองค์ความรู้มีความทันสมัยต่อเหตุการณ์					
4	เนื้อหาองค์ความรู้ตรงต่อความต้องการ					
5	การจัดเนื้อหาเป็นหมวดหมู่ สะดวกใช้งาน					
6	การจัดเนื้อหาเป็นลำดับขั้นตอน เชื่อมโยง					
7	นำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์					
8	สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้ตลอดเวลา					
9	สามารถแลกเปลี่ยนและปรับปรุงองค์ความรู้ได้					
10	ความพึงพอใจเมื่อนำองค์ความรู้ไปใช้					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ฝ่ายวิชาการคณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

ผลประเมินความพึงพอใจของคณาจารย์
ในการใช้คู่มือการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE)
เพื่อรองรับการประกันคุณภาพตามแนว AUN-QA
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

ที่	รายวิชา	(N=28)	mean	SD
1	เนื้อหาองค์ความรู้ อ่านเข้าใจง่าย	28	3.79	0.63
2	เนื้อหาองค์ความรู้ นำไปใช้ได้จริง	28	3.64	0.62
3	เนื้อหาองค์ความรู้ มีความทันสมัยต่อเหตุการณ์	28	3.71	0.60
4	เนื้อหาองค์ความรู้ ตรงต่อความต้องการ	28	4.04	0.74
5	การจัดเนื้อหาเป็นหมวดหมู่ สะดวกใช้งาน	28	3.71	0.53
6	การจัดเนื้อหาเป็นลำดับขั้นตอน เชื่อมโยง	28	3.82	0.72
7	นำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์	28	3.68	0.72
8	สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้ตลอดเวลา	28	3.82	0.55
9	สามารถแลกเปลี่ยนและปรับปรุงองค์ความรู้ได้ตลอดเวลา	28	3.64	0.56
10	ความพึงพอใจเมื่อนำองค์ความรู้ไปใช้	28	3.75	0.59
	ภาพรวม	28	3.76	0.08

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึงระดับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึงระดับความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึงระดับความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึงระดับความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึงระดับความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ภาคผนวก ค

แบบประเมินความพึงพอใจของผู้สอน
ในการใช้หลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE)
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

คำชี้แจง แบบประเมินนี้สร้างขึ้นเพื่อต้องการทราบความพึงพอใจของผู้สอนในการใช้หลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE) เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งแบบประเมินนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว ให้ท่านใส่ ✓ ลงในช่องที่เกี่ยวกับตัวท่านตามความจริง

1.1 เพศ ชาย หญิง

1.2 วิชาที่สอน _____

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้สอนในการใช้หลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE)

คำอธิบาย ให้ท่านใส่ ✓ ลงในช่องความพึงพอใจ

ข้อ	คำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
1	เป็นหลักสูตรที่ออกแบบให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถ มีลักษณะเฉพาะ					
2	เป็นหลักสูตรที่มีความชัดเจนว่าอะไรคือสิ่งนี้นักศึกษาศาสามารถคาดหวังว่าจะได้รับจากแต่ละรายวิชา					
3	เป็นหลักสูตรที่นักศึกษาสามารถทำตามผลของการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆของรายวิชา					
4	เป็นหลักสูตรที่นักศึกษามีแนวโน้มที่จะสามารถทำงานได้ในชีวิตจริง					
5	เป็นหลักสูตรที่ช่วยให้ผู้สอนจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน					
6	เป็นหลักสูตรที่ช่วยให้ผู้สอนออกแบบการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน					
7	เป็นหลักสูตรที่ช่วยให้ผู้สอนออกแบบกิจกรรมเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน					
8	เป็นหลักสูตรที่ช่วยให้ผู้สอนจัดทำทดสอบเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน					
9	เป็นหลักสูตรที่ช่วยให้ผู้สอนประเมินผลเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน					
10	เป็นหลักสูตรที่ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความรู้ความสามารถ มีลักษณะเฉพาะเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว					

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึงระดับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึงระดับความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึงระดับความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึงระดับความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึงระดับความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

**ผลประเมินความพึงพอใจของผู้สอน
ในการใช้หลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE)
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล**

ที่	รายวิชา	(N=10)	mean	SD
1	เป็นหลักสูตรที่ออกแบบให้นักศึกษามีความรู้ ความสามารถ มีลักษณะเฉพาะ	10	4.00	0.82
2	เป็นหลักสูตรที่มีความชัดเจนว่าอะไรคือสิ่งที่นักศึกษาสามารถคาดหวังว่าจะได้รับจากแต่ละรายวิชา	10	3.70	0.67
3	เป็นหลักสูตรที่นักศึกษามีแนวทางทำได้ตามผลลัพธ์ของการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม การเรียนรู้ต่างๆของรายวิชา	10	3.80	0.63
4	เป็นหลักสูตรที่นักศึกษามีแนวโน้มที่จะสามารถทำงานได้ในชีวิตจริง	10	4.20	0.79
5	เป็นหลักสูตรที่ช่วยให้ผู้สอนจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์การ เรียนรู้ของผู้เรียน	10	3.80	0.63
6	เป็นหลักสูตรที่ช่วยให้ผู้สอนออกแบบการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ ของผู้เรียน	10	3.80	0.79
7	เป็นหลักสูตรที่ช่วยให้ผู้สอนออกแบบกิจกรรมเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ ของผู้เรียน	10	3.80	0.63
8	เป็นหลักสูตรที่ช่วยให้ผู้สอนจัดทำทดสอบเพื่อให้บรรลุผลบรรลุผลลัพธ์การ เรียนรู้ของผู้เรียน	10	3.90	0.57
9	เป็นหลักสูตรที่ช่วยให้ผู้สอนประเมินผลเพื่อให้บรรลุผลบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ ของผู้เรียน	10	3.60	0.52
10	เป็นหลักสูตรที่ออกแบบผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ มีลักษณะเฉพาะเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว	10	3.80	0.79
	ภาพรวม	10	3.84	0.11

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึงระดับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึงระดับความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึงระดับความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึงระดับความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึงระดับความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ภาคผนวก ค

แบบประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของนักศึกษา
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

คำชี้แจง แบบประเมินนี้สร้างขึ้นเพื่อต้องการทราบผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา ซึ่งแบบประเมินนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว ให้ท่านใส่ ✓ ลงในช่องที่เกี่ยวกับตัวท่านตามความจริง

1.1 เพศ ชาย หญิง

1.2 สาขาวิชา _____

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของนักศึกษา

คำอธิบาย ให้ท่านใส่ ✓ ลงในช่อง

ข้อ	คำถาม	ระดับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของนักศึกษา				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
ทักษะด้านคุณธรรมจริยธรรม						
1	ตระหนักในคุณค่าด้าน คุณธรรม จริยธรรม					
2	เป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นครู					
3	มีจรรยาบรรณวิชาชีพครู					
4	แก้ปัญหาทางด้านคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณได้					
ทักษะด้านความรู้						
5	มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ					
6	รู้หลักการและทฤษฎีและสามารถบูรณาการกับการศึกษา					
7	สามารถบูรณาการความรู้ในรายวิชาที่เรียนกับศาสตร์อื่นๆ					
ทักษะปัญญา						
8	มีการพัฒนาความคิดเชิงวิเคราะห์ และเชิงสังเคราะห์					
9	มีความเป็นผู้นำ					
10	มีความคิดสร้างสรรค์					
11	สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้					
12	ประยุกต์ความรู้ที่ได้รับมาแก้ปัญหาได้					
ทักษะด้านการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ						
13	สามารถในการนำเสนอในการคิด การพูด การเขียน					
14	สามารถในการใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีทั้งที่เป็นสื่อและ					
15	สามารถในการบูรณาการองค์ประกอบให้เป็นนวัตกรรม					

ข้อ	คำถาม	ระดับผลลัพ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของนักศึกษา				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
16	สามารถในการแปลงข้อมูลให้เป็นสารสนเทศ					
17	สามารถประเมินและประมาณการเชิงตัวเลขได้ใกล้เคียงกับ					
ทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ						
18	เข้าใจตนเอง รับผิดชอบผลที่เกิดจากการปฏิบัติ					
19	เข้าใจผู้อื่น ให้เกียรติ เคารพการตัดสินใจ					
20	มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น					
21	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีภาวะผู้นำและเป็นผู้ตามที่ดี					
ทักษะด้านการจัดการเรียนรู้						
22	สามารถจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่หลากหลายได้					
23	สามารถจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ฝ่ายวิชาการคณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

ผลประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของนักศึกษา
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

รายการ	(N=25)	mean	SD	
1	ตระหนักในคุณค่าด้าน คุณธรรม จริยธรรม	25	3.96	0.68
2	เป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นครู	25	3.84	0.69
3	มีจรรยาบรรณวิชาชีพครู	25	3.68	0.48
4	แก้ปัญหาทางด้านคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณได้	25	4.32	0.75
5	มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ	25	3.52	0.51
6	รู้หลักการและทฤษฎีและสามารถบูรณาการกับการศึกษาและวิชาชีพครูได้	25	3.84	0.69
7	สามารถบูรณาการความรู้ในรายวิชาที่เรียนกับศาสตร์อื่นๆ	25	3.68	0.63
8	มีการพัฒนาความคิดเชิงวิเคราะห์ และเชิงสังเคราะห์	25	4.00	0.71
9	มีความเป็นผู้นำ	25	3.84	0.55
10	มีความคิดสร้างสรรค์	25	4.00	0.82
11	สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้	25	3.52	0.51
12	ประยุกต์ความรู้ที่ได้รับมาแก้ปัญหาได้	25	3.68	0.63
13	สามารถในการนำเสนอในการคิด การพูด การเขียน	25	3.68	0.63
14	สามารถในการใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีทั้งที่เป็นสื่อและเทคนิควิธี	25	4.00	0.71
15	สามารถในการบูรณาการองค์ประกอบให้เป็นนวัตกรรม	25	3.84	0.55
16	สามารถในการแปลงข้อมูลให้เป็นสารสนเทศ	25	4.00	0.71
17	สามารถประเมินและประมาณการเชิงตัวเลขได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง	25	3.84	0.80
18	เข้าใจตนเอง รับผิดชอบผลที่เกิดจากการปฏิบัติ	25	4.00	0.58
19	เข้าใจผู้อื่น ให้เกียรติ เคารพการตัดสินใจ	25	3.52	0.51
20	มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น	25	3.68	0.48
21	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีภาวะผู้นำและเป็นผู้ตามที่ดี	25	3.68	0.48
22	สามารถจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่หลากหลายได้	25	3.52	0.51
23	สามารถจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง	25	3.68	0.48
		25	3.80	0.11

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึงระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึงระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึงระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึงระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึงระดับน้อยที่สุด

ภาคผนวก ๕

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ที่ ศษ.๓๕๓/๒๕๖๕

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน คณะศึกษาศาสตร์

เพื่อให้การดำเนินงานของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบังเกิดผลดีแก่ทุกฝ่าย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ มหาวิทยาลัยจึงพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการทำงาน ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการวิชาการระดับปริญญาตรี

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นัฐยา	บุญกองแสน	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอุมา	ปราชญ์ปรีชา	รองประธานกรรมการ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต	เกตุกระทุ่ม	กรรมการ
๔. อาจารย์ประภัสสร	กองทอง	กรรมการ
๕. อาจารย์ ดร.สมพร	ชาลีเครือ	กรรมการ
๖. อาจารย์ ดร.เพ็ญรดาพร	กุลเพียรราษฎร์	กรรมการ
๗. อาจารย์เกษภา	สาลา	กรรมการ
๘. อาจารย์รุ่งศักดิ์	เยื่อใย	กรรมการ
๙. อาจารย์ชนัดถ์	สิริประเสริฐศิลป์	กรรมการ
๑๐. อาจารย์ ดร.จินตนา	วีระปรียากร	กรรมการ
๑๑. อาจารย์ ดร.เจด็จ	คชฤทธิ์	กรรมการ
๑๒. อาจารย์วารี	วงษ์ขุนเณร	กรรมการ
๑๒. อาจารย์ธีระ	ลี้มศรีประพันธ์	กรรมการ
๑๓. อาจารย์ ดร.ปานภูสิริ	จันทร์ศิริ	กรรมการ
๑๓ อาจารย์ ดร.บุญญ์กัญญา	จิระเพิ่มพูน	กรรมการ
๑๔ Mr. sencghoy	Inthachack	กรรมการ
๑๕ Mr. Josemari	Cordova	กรรมการ
๑๗ นางสาวนาตยา	ไกลจันอัด	เลขานุการ
๑๘. นายกীরติ	วงษ์ขุนเณร	ผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

- กำหนดนโยบายและแผนดำเนินงานด้านวิชาการ พิจารณาแผนพัฒนาอาจารย์ในคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
- พิจารณาหลักสูตรในความรับผิดชอบของคณะ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการวิชาการ มหาวิทยาลัย
- พิจารณาให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งประธานและคณะกรรมการประจำหลักสูตร
- พิจารณาและอนุมัติข้อสอบ กลั่นกรองการประเมินผลการศึกษา ประจำภาคการศึกษา
- พิจารณาแผนการรับนักศึกษา กระบวนการผลิตบัณฑิต ตลอดจนการสำเร็จการศึกษา โดยให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานการผลิต และมาตรฐานบัณฑิต
- พิจารณาการจัดอาจารย์ผู้สอน
- ให้คำปรึกษางานด้านวิชาการและเสนอความเห็นแก่คณบดี
- ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่อธิการบดีและคณบดีมอบหมาย

๒. คณะกรรมการฝ่ายทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๑. อาจารย์ ดร.เจตต์	คชฤทธิ์	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์ศุภฤกษ์	กอบัว	รองประธานกรรมการ
๓. อาจารย์สุขุม	พระเดชพงษ์	กรรมการ
๔. อาจารย์วารี	วงษ์ขุนเณร	กรรมการ
๕. อาจารย์ชนัดต์	สิริประเสริฐศิลป์	กรรมการ
๖. นางสาวนาตยา	ไกลจันอัด	เลขานุการ
๗. นายเกียรติ	วงษ์ขุนเณร	ผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

- จัดและเผยแพร่กิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและประเมินความสำเร็จและนำเข้าระบบสารสนเทศ คณะศึกษาศาสตร์
- ประชาสัมพันธ์กิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
- รวบรวมโครงการกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมรายงานต่อที่ประชุมคณะศึกษาศาสตร์ และการประกันคุณภาพคณะฯ
- ดำเนินการความร่วมมือกับสถาบันและชุมชน และให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม

๓. คณะกรรมการฝ่ายบริการวิชาการแก่สังคม

๑. อาจารย์ ดร. ดำรง	แสนสิงห์	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์ ดร. ปานัญสิริ	จันทร์ศิริ	รองประธานกรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์ ดร. พวงเพ็ญ	อินทรประวัติ	กรรมการ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์	ตันยะ	กรรมการ
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กฤตย์นุพัช	सारนอก	กรรมการ
๖. อาจารย์ ดร. สมพร	ชาลีเครือ	กรรมการ
๗. อาจารย์ ดร. เจด็จ	คชฤทธิ์	กรรมการ
๘. อาจารย์ ดร. บุญญ์กัญญา	จิระเพิ่มพูน	กรรมการ
๙. อาจารย์ ดร. เศรษฐิยา	เป็รื่องพิชัญทร	กรรมการ
๑๐. อาจารย์ ดร. ศรีสุดา	พัฒน์จันทร์	กรรมการ
๑๑. อาจารย์ ชิตพล	ดีขุนทด	กรรมการ
๑๒. อาจารย์ รัชพันธ์	สรภูมิ	กรรมการ
๑๓. อาจารย์ ดุรงค์ฤทธิ์	สุขสมบัติ	กรรมการ
๑๔. อาจารย์ ชนัตถ์	สิริประเสริฐศิลป์	กรรมการ
๑๕. Mr. sencghoy	Inthachack	กรรมการ
๑๖. Mr. Josemari	Cordova	กรรมการ
๑๗. Mrs. Eunice	Barbara c. Novio	กรรมการ
๑๘. นางสาวณัฐญา	เมืองสุข	เลขานุการ
๑๙. นายกีรติ	วงษ์ขุนเณร	ผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

- ศึกษาความต้องการทางวิชาการของสังคม / ชุมชน
- จัดทำแผนบริการวิชาการแก่สังคม
- จัดกิจกรรม / โครงการบริการวิชาการแก่สังคม
- สรุปผลการบริการวิชาการแก่สังคม / เผยแพร่ในระบบสารสนเทศ Online ของคณะฯ
- ประมวลผลการนำผลที่ได้จากการบริการวิชาการแก่สังคมมาจัดการความรู้ในคณะ
ศึกษาศาสตร์
- ประมวลผลการนำผลที่ได้จากการบริการวิชาการแก่สังคมมาจัดการเรียนการสอนและ
การวิจัย
- รายงานการดำเนินงานต่อที่ประชุมคณะศึกษาศาสตร์และมหาวิทยาลัย

๔. คณะกรรมการฝ่ายแผนและการประกันคุณภาพการศึกษา

๑. อาจารย์ประภัสสร	กองทอง	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอุมา	ปราชญ์ปรีชา	รองประธานกรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.พวงเพ็ญ	อินทรประวัติ	กรรมการ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สงวนพงศ์	ชวนชม	กรรมการ
๕. อาจารย์ ดร.เศรษฐิยา	เป็รื่องพิชญธร	กรรมการ
๖. อาจารย์ ดร.สมพร	ชาลีเครือ	กรรมการ
๗. อาจารย์ ดร.ปานภูสิริ	จันทร์ศิริ	กรรมการ
๘. อาจารย์ ดร.จินตนา	วีระปรียากร	กรรมการ
๙. อาจารย์ ดร.ประณต	นาคะเวช	กรรมการ
๑๐. อาจารย์เพ็ญนภา	น้อมสูงเนิน	เลขานุการ
๑๑. นางสาวนาตยา	ไกลจันอัด	ผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

- วางแผน ดำเนินงาน ติดตาม ประเมิน งานด้านโครงการระดับหลักสูตรและระดับคณะ
- ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรและระดับคณะ

๕. คณะกรรมการฝ่ายการจัดการความรู้ (KM)

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอุมา	ปราชญ์ปรีชา	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์ ดร.มานะ	สินธุวงษานนท์	รองประธานกรรมการ
๓. อาจารย์ ดร.ศรีสุตา	พัฒน์จันทร์	กรรมการ
๔. อาจารย์ ดร.เจด็จ	คชฤทธิ์	กรรมการ
๕. อาจารย์ ดร.วรสิทธิ์	รัตนวราหะ	กรรมการ
๖. อาจารย์ ดร.ปานภูสิริ	จันทร์ศิริ	กรรมการ
๗. อาจารย์ ดร.อำนาจ	อยู่คำ	กรรมการ
๘. อาจารย์ ดร.เศรษฐิยา	เป็รื่องพิชญธร	กรรมการ
๙. อาจารย์ประภัสสร	กองทอง	กรรมการ
๑๐. อาจารย์เกษฎา	สาลา	กรรมการ
๑๑. อาจารย์ธีระ	ลิมศรีประพันธ์	กรรมการ
๑๒. อาจารย์นิภาพร	ใจปานแก่น	เลขานุการ
๑๓. นายกิริติ	วงษ์ขุนเณร	ผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

- วางแผนการจัดการความรู้ของคณะ
- จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และนำผลไปใช้ในการจัดการการศึกษา และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
- เข้าร่วมเครือข่ายกิจกรรมเรียนรู้ภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
- รวบรวมองค์ความรู้และการสร้างองค์ความรู้ใหม่ของคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตศึกษาระบบสารสนเทศของคณะศึกษาศาสตร์
- รวบรวมกิจกรรม / โครงการ และผลการดำเนินงานรายงานต่อที่ประชุมของคณะศึกษาศาสตร์
- ประชุมประมวลองค์ความรู้เป็นลายลักษณ์อักษร เผยแพร่สู่การปฏิบัติในคณะศึกษาศาสตร์ และรายงานมหาวิทยาลัย

๖. คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

๑. อาจารย์ ดร.ประณต	นาคะเวช	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์อารีย์ลักษณ์	ประการแก้ว	ประธานกรรมการ
๓. อาจารย์ ดร.ดำรง	แสนสิงห์	กรรมการ
๔. อาจารย์ ดร.สมพร	ชาติเครือ	กรรมการ
๕. อาจารย์เกษงา	สาลา	กรรมการ
๖. อาจารย์ ดร.เพ็ญรดาพร	กุลเพ็ญราษฎร์	กรรมการ
๗. อาจารย์ ดร.วรสิทธิ์	รัตนวราหะ	กรรมการ
๘. อาจารย์ ดร.รัตนวดี	รอดภิรมย์	กรรมการ
๙. อาจารย์รุ่งศักดิ์	เยื่อใย	กรรมการ
๑๐. อาจารย์ประภัสสร	กองทอง	กรรมการ
๑๒. Mr. Josemari	Cordova	กรรมการ
๑๓. Mrs. Eunice	Barbara c. Novio	กรรมการ
๑๔. นางสาวนาตยา	ใกล้จันอัด	เลขานุการ
๑๕. นายกีรติ	วงษ์ขุนเณร	ผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

- ประเมินและรวบรวมความเสี่ยงของคณะศึกษาศาสตร์
- จัดทำแผนความเสี่ยงของคณะ
- จัดประชุมหารือบริหารจัดการความเสี่ยงของคณะศึกษาศาสตร์
- สรุปผลการบริหารจัดการความเสี่ยงของคณะศึกษาศาสตร์

- รวบรวมโครงการกิจกรรมการบริหารความเสี่ยงรายงานต่อที่ประชุมของคณะ
ศึกษาศาสตร์
- จัดทำสารสนเทศความเสี่ยงของคณะศึกษาศาสตร์ในฐานข้อมูลของคณะศึกษาศาสตร์
เชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพของคณะฯ

๗. คณะกรรมการฝ่ายการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม / 7 ส.

๑. อาจารย์สุขุม	พระเดชพงษ์	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์เกษงา	สาลา	กรรมการ
๓. อาจารย์ดรงค์ฤทธิ์	สุขสมบัติ	กรรมการ
๔. อาจารย์อุษณียา	เพชรนาท	กรรมการ
๕. Mr. sencghoy	Inthachack	กรรมการ
๖. อาจารย์เพ็ญนภา	น้อมสูงเนิน	กรรมการ
๗. นางสาวณัฐญา	เมืองสุข	เลขานุการ
๘. นายเกียรติ	วงษ์ขุนเณร	ผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

- วางแผนการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และจัดกิจกรรม 7 ส. ของคณะศึกษาศาสตร์
- ประชาสัมพันธ์และดำเนินกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากร ร่วมกับมหาวิทยาลัย ทั้ง
ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- สรุปผลการดำเนินงานร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากร กิจกรรม 7 ส. ของคณะ แจ้งต่อที่
ประชุมคณะศึกษาศาสตร์

๘. คณะกรรมการฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตร/จิตอาสา

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวลิต	เกตุกระทุม	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์ ดร.บุญญ์กัญญา	จิระเพิ่มพูน	กรรมการ
๓. อาจารย์ประภัสสร	กองทอง	กรรมการ
๔. อาจารย์วารี	วงษ์ขุนเณร	กรรมการ
๕. อาจารย์ชิตพล	ดีขุนทด	กรรมการ
๖. อาจารย์เทอดทูน	คำชาย	กรรมการ
๗. Mr. sencghoy	Inthachack	กรรมการ
๘. อาจารย์เกษงา	สาลา	กรรมการ
๙. อาจารย์อารีย์ลักษณ์	ประการแก้ว	กรรมการ
๑๐. อาจารย์เพ็ญนภา	น้อมสูงเนิน	เลขานุการ
๑๑. นายเกียรติ	วงษ์ขุนเณร	ผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

- พัฒนาระบบกลไกเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมนักศึกษา
- พัฒนาปลูกฝังกิจกรรมจิตอาสา และคุณธรรมจริยธรรมนักศึกษาให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา กรอบจรรยาบรรณวิชาชีพ และปรัชญามติธรรมของมหาวิทยาลัย และสรุปรายงานต่อคณะวิชา
- ประเมินผลและนำมาพัฒนาปรับปรุงเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมนักศึกษา
- ปฏิบัติภารกิจด้านคุณธรรมจริยธรรมอื่น ๆ ตามที่คณะหรือมหาวิทยาลัยมอบหมาย
- รวบรวมกิจกรรมรายงานต่อที่ประชุมของคณะศึกษาศาสตร์และการประกันคุณภาพ
- ดำเนินกิจกรรมจิตอาสา และสรุปรายงานต่อคณะวิชา

๙. คณะกรรมการฝ่ายเทคโนโลยีและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวลิต	เกตุกระท่อม	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์ ดร.ปานัญสิริ	จันทร์ศิริ	รองประธานกรรมการ
๓. อาจารย์ ดร.บุญญ์กัญญา	จิระเพิ่มพูน	กรรมการ
๔. อาจารย์ ดร.จินตนา	วีระปรียากร	กรรมการ
๕. อาจารย์ชิตพล	ดิชุนทด	กรรมการ
๖. อาจารย์เทอดทูน	คำชาย	กรรมการ
๗. อาจารย์ดรุรงค์ฤทธิ์	สุขสมบัติ	กรรมการ
๘. อาจารย์ธีระ	ลัมศรีประพันธ์	กรรมการ
๑๐. อาจารย์เกษฎา	ศาลา	กรรมการ
๑๑. Mr. sencghoy	Inthachack	กรรมการ
๑๒. อาจารย์เพ็ญนภา	น้อมสูงเนิน	กรรมการ
๑๓. อาจารย์กชกร	หวังเต็มกลาง	กรรมการ
๑๔. อาจารย์อารีย์ลักษณ์	ประการแก้ว	กรรมการ
๑๕. นางสาวณัฐญา	เมืองสุข	เลขานุการ
๑๖. นายกิริติ	วงษ์ขุนเณร	ผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

- วางแผนกำหนดแนวทางการดำเนินประชาสัมพันธ์การศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา
- จัดทำเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์ตลอดจนดูแลระบบข่าวสารข้อมูลการประชาสัมพันธ์ให้เป็นปัจจุบัน

- จัดทำข้อมูลสิ่งพิมพ์เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์
- ประสานงานติดต่อกับหน่วยงานเพื่อไปประชาสัมพันธ์หลักสูตร

๑๐. คณะกรรมการฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นัฐยา	บุญทองแสน	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอุมา	ปราชญ์ปรีชา	รองประธานกรรมการ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวลิต	เกตุกระทุ่ม	กรรมการ
๔. อาจารย์ประภัสสร	ทองทอง	กรรมการ
๕. อาจารย์ ดร.สมพร	ชาติเครือ	กรรมการ
๖. อาจารย์ ดร.เพ็ญรดาพร	กุลเพียรราษฎร์	กรรมการ
๗. อาจารย์ ดร.ปานภูสิริ	จันทร์ศิริ	กรรมการ
๘. อาจารย์ ดร.รัตน์ดา	เลิศวิชัย	กรรมการ
๙. อาจารย์ ดร.รัตนวดี	รอดภิรมย์	กรรมการ
๑๐. อาจารย์รุ่งศักดิ์	เยื่อใย	กรรมการ
๑๑. อาจารย์เกษงา	สาลา	กรรมการ
๑๒. อาจารย์อุษณียา	เพชรนาท	กรรมการ
๑๓. Mr. sencghoy	Inthachack	กรรมการ
๑๔. อาจารย์อารีย์ลักษณ์	ประการแก้ว	กรรมการ
๑๕. อาจารย์นิภาพร	ใจปานแก่น	กรรมการ
๑๖. อาจารย์กชกร	หวังเต็มกลาง	กรรมการ
๑๗. นางสาวนาตยา	ไกลจันอัด	เลขานุการ
๑๘. นายกীরติ	วงษ์ขุนเณร	ผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

- จัดหาและติดต่อสถานศึกษา / สำนักงาน / หน่วยงาน ที่ใช้เป็นหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
- ทำความเข้าใจร่วมกันระหว่างบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ทั้งบุคลากรของสถานศึกษา สำนักงาน / หน่วยงาน และมหาวิทยาลัยให้เข้าใจตรงกันถึงหลักการจุดมุ่งหมายและวิธีการของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตลอดจนวิธีการประเมินผล
- จัดนักศึกษาออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุตามสถานศึกษา / สำนักงาน/หน่วยงานที่กำหนด จัดปฐมนิเทศก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพเต็มรูป

- จัดทำตารางการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และพัฒนาคู่มือการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ แบบประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ รวบรวมผลการประเมินการฝึกประสบการณ์
- ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานคณาจารย์นิเทศก์
- จัดให้มีการสัมมนาระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หลังการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพ เพื่อให้ทราบปัญหาต่าง ๆ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๕

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นัญญา บุญกองแสน)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

ภาคผนวก ง

เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้และจัดการความรู้

ตัวชี้วัดคือ จัดต่อเนื่องอย่างน้อย 2 เดือน/ครั้ง ไม่ว่าจะป็นในรูปแบบ online หรือ onsite

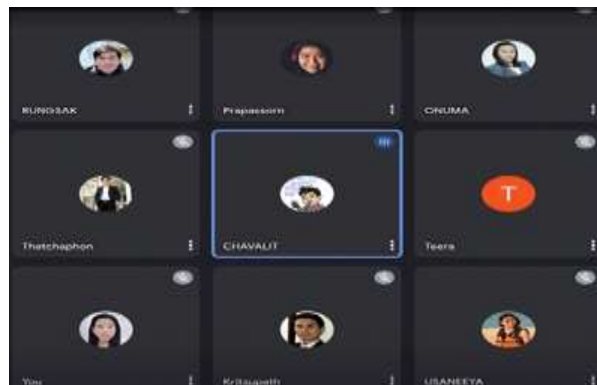
มิถุนายน 2564

สิงหาคม 2564

ตุลาคม 2564

ต่อ

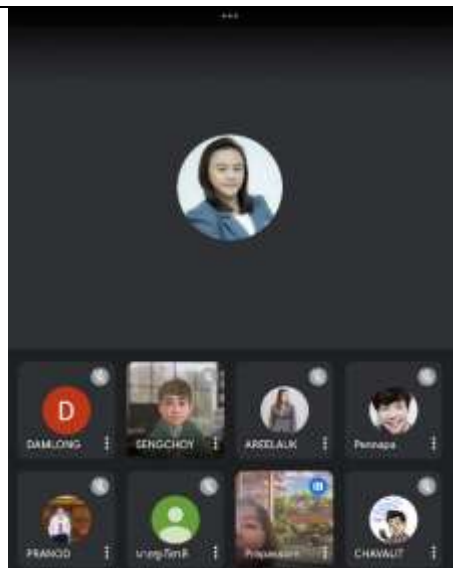
ธันวาคม 2564

กุมภาพันธ์ 2565

เมษายน 2565

ต่อ

มิถุนายน 2565

ที่ร้านจิรา

สิงหาคม 2565

ตุลาคม 2565

ต่อ

ธันวาคม 2565

การประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาระบบงานเอกสาร (Office Document System) ณ ห้องประชุม อาคาร ๓๐๓ ชั้น ๓ อาคาร ๓๐๓ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

มกราคม 2566

มีนาคม 2566

ภาคผนวก จ

คณะอนุกรรมการสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย
ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (สสอท.)
ขอมอบเกียรติบัตรฉบับนี้ไว้เพื่อแสดงว่า

อาจารย์ ดร.มานะ สิ้นธุวงษานนท์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอุมา ปราชญ์ปรีชา,
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นัฐยา บุญกอนแสน, อาจารย์ประภัสสร กองทอง

ได้นำเสนอผลงานวิชาการ
การประชุมวิชาการและเผยแพร่ผลงานวิจัยคัดสรร สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 7
และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 3
“ความร่วมมือเพื่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในอนาคต”

วันที่ 25-26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรดา ชัยสุวรรณ
ประธานคณะอนุกรรมการสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย
ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (สสอท.)

ภาคผนวก ฉ

แผนการจัดการความรู้
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
ประจำปีการศึกษา 2565

หลักการและเหตุผล

การจัดการความรู้ (Knowledge Management : M Plan) หมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด และเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization)

ความรู้ที่ฝังอยู่ในตน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์ หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจกับสิ่งต่างๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้อย่างง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน การคิดเชิงวิเคราะห์ เป็นความรู้แบบนามธรรม

ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวมถ่ายทอดได้ผ่านวิธีต่างๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่างๆ บางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ซึ่งเป็นคณะวิชาที่ผลิตบัณฑิตทางการศึกษา เป็นบุคลากรทางด้านวิชาชีพให้ป็นกำลังหลักที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีศักยภาพอันจะส่งผลต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป การจัดการความรู้ในองค์กรภายในคณะศึกษาศาสตร์จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะให้มีการรวบรวมองค์ความรู้ที่กระจัดกระจายจัดทำให้เป็นระบบ บันทึกเป็นข้อมูลเอกสาร หรือคู่มือเพื่อให้บุคลากรภายในคณะสามารถเข้าถึงและเรียนรู้ เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้มีศักยภาพสูงขึ้นในการปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ และการพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าในวิชาชีพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการจัดการความรู้

- 1) เพื่อให้มีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน(OBE) อย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อการพัฒนาหลักสูตรสู่ความเป็นสากล
- 2) เพื่อดำเนินการจัดการความรู้อย่างมีหลักการ เกิดเป็นองค์ความรู้หรือคู่มือที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพและทุกคนสามารถเข้าถึงได้

- 3) เพื่อนำองค์ความรู้ไปปฏิบัติจริงนำสู่การบรรลุเป้าหมายในการจัดทำหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ในตัวผู้เรียนและมีลักษณะเฉพาะในตัวบัณฑิต
- 4) เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ไปสู่สาธารณะอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมต่อไป

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- 1) มีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน(OBE) อย่างต่อเนื่องอย่างน้อยสองเดือน/ครั้ง
- 2) คณาจารย์ในคณะสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลาและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดการจัดทำหลักสูตรได้
- 3) ผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันรูปแบบหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์ของผู้เรียน (OBE)ว่ามีความเหมาะสม
- 4) ผู้สอนมีความพึงพอใจในการนำหลักสูตรไปใช้ในระดับสูง/มาก ประเมินได้จากผลการประเมินความพึงพอใจในการนำหลักสูตรไปใช้
- 5) ผู้เรียนมีผลการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังในระดับสูง /มาก
- 6) มีหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์อย่างน้อย 1 หลักสูตร ได้รับการรับทราบจาก สปอวและสภาวิชาชีพ

การดำเนินการ

- 1) กำหนดปัญหาจากประชุมปรึกษาหารือในการประชุมประจำเดือนของคณะเรื่องการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน(OBE)
- 2) ดำเนินการจัดเวทีเพื่อแสวงหาองค์ความรู้อย่างน้อย2เดือน/ครั้งมาใช้ในการจัดการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้(OBE) ที่เป็นวิธีปฏิบัติที่ดี ผ่านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเวทีและโอกาสตามที่คณะจัดขึ้นได้แก่ เช่น กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้หลังประชุมคณะ ทั้งในและนอกสถานที่ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ โดยการประชุมปรึกษาหารือ และสอบถามผู้รู้ นำมารวบรวมเรียบเรียง จัดทำเป็นคู่มือการจัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน(OBE) เพื่อรองรับการประกันคุณภาพตามแนว AUN-QA
- 3) ดำเนินการเผยแพร่คู่มือผ่าน Website คณะ และประชาสัมพันธ์ให้คณาจารย์ได้รับทราบและนำไปปฏิบัติ
- 4) จัดทำหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์เสนอ สปอว. เพื่อการรับรองหลักสูตร และเสนอต่อสภาวิชาชีพเพื่อการรับรองปริญญา
- 5) ดำเนินการยืนยันรูปแบบหลักสูตรมุ่งผลลัพธ์ของผู้เรียน (OBE) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ
- 6) ดำเนินการประเมินผลความพึงพอใจของคณาจารย์ในการนำหลักสูตรไปใช้
- 7) ดำเนินการประเมินผู้เรียนโดยตัวผู้เรียนถึงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 8) เผยแพร่องค์ความรู้สู่สาธารณะเพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวมต่อไป

ผู้รับผิดชอบ

- คณบดี
- รองคณบดี
- คณะกรรมการจัดการความรู้

ระยะเวลาดำเนินการ

ปีการศึกษา 2565

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

ก้าวเข้าสู่ปีที่ 16

